

PS Damaschin: A fost nedrept și nedemn ca din cei 80 de ani de la masacrul de la Fântâna Albă, 50 să fie ani de tăcere

A fost nedrept și nedemn ca din cei 80 de ani de la masacrul de la Fântâna Albă, 50 să fie ani de tăcere”, a spus PS Damaschin Dorneanul joi la parastasul oficiat pentru cei aproximativ 3000 de români uciși în data de 01 aprilie 1941 în pădurea Varnița.

Slujba a fost oficiată de Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Sucevei în „Portalul Memorial Golgota Neamului – Fântâna Albă” de la Mănăstirea Putna.

„Jumătate de veac s-a dorit a se trece totul sub uitare. Au mai scris gazetele din Bucovina în primii ani după 1941, au jeli în doină și versuri rapsozii și poeții dar, oficial, nici până acum la nivel de stat, nimeni nu și-a recunoscut vinovăția pentru cele întâmplate în acea primăvară, dar și în lunile și anii care au urmat. Dimpotrivă. Astăzi, unii încearcă să schimbe istoria și să prezinte în mod voit și malițios evenimentele petrecute acum 80 de ani într-o nouă lumină, nu numai diferită, ci chiar opusă evenimentelor reale”, a semnalat ierarhul.

„Și totuși, oamenii locului, urmașii victimelor sau supraviețuitorii cei puțini din cele peste 300 de persoane angajate în drumul spre România nu au uitat. Preoții au purtat în rugăciunile lor nume și nume ale celor ce au fost secerați de glonț sau de foamete ori de frig în deportările ce au urmat”.

„Azi nu putem fi acolo, pe locul unde a curs atâta sânge, dar de aici, de la Putna, aprindem lumânare de recunoștință și lumină de aducere aminte încă o dată și încă o dată”.

După parastas, la ora 18:00, toate clopotele bisericilor din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților au răsunit pentru pomenirea martirilor de la Fântâna Albă.

„Vom trage îndată toate clopotele de la toate bisericile Bucovinei ca sunetul lor să fie auzit nu doar de frații de dincolo, ci și, mai ales de cei care ar mai cuteza să fie urmași ai celor care acum 8 decenii stăpâneau prin opresiune prin frică și prin neomenie”, a spus PS Damaschin.

„Și mai facem astea ca nu cumva din neatenția și neglijența noastră din nou să se aștearnă tăcerea și jertfa lor, a fraților români din nordul Bucovinei să fie uitată căci este nedrept și este nedemn, nu doar înaintea oamenilor, ci mai cu seamă înaintea conștiinței și înaintea lui Dumnezeu”.

„De aceea, cu dor, cu venerație și cu smerenie vom zice cât vom trăi: Veșnică să le fie pomenirea! Amin”.

Portalul de la Putna cuprinde o poartă monumentală, o troiță de piatră, spații pentru depunerea de flori și aprinderea de lumânări, inscripții cu numele satelor de unde au pornit spre România cei uciși în masacru din 1941 și o fântână.

Semnificația portalului: „Poarta este trecerea; troița marchează locul jertfei și, așezată înaintea porții, arată că cei uciși au căzut în fața locului de trecere în România cea iubită, iar cișmeaua este simbolul vieții care izvorăște din jertfa lor”.

Foto: reprezentare în interiorul portalului de la Putna ©Mănăstirea Putna

Basilica.ro